

Política de la Facultat de Ciències de l'Educació davant situacions d'assetjament sexual, l'assetjament per raó de sexe, orientació sexual, identitat de gènere o expressió de gènere, la violència masclista i les discriminacions

1. Preàmbul

La Universitat Autònoma de Barcelona ha aprovat diversos textos que reflecteixen els seus valors i principis d'actuació els quals configuren un marc conductual per al seus membres.

El 7 de novembre de 2018 el Consell de Govern va aprovar el *Protocol per prevenir i actuar contra l'assetjament sexual, l'assetjament per raó de sexe, orientació sexual, identitat de gènere o expressió de gènere, i la violència masclista*, el qual ha estat recentment modificat per acord de l'esmentat òrgan col·legiat de data 14 de desembre de 2022. Aquest protocol s'emmarca en l'eix 5. *Promoció d'una organització lliure de sexisme i violències de gènere* del IV Pla d'acció per a la Igualtat de gènere de la Universitat i s'adopta en coordinació amb els instruments que té la Universitat per garantir un entorn lliure d'assetjament, regulats per l'acord del Consell de Govern de 17 de juliol de 2008, pel qual s'aprova la *Política per a la dignitat de les persones, on es recull el procediment d'actuació de la Comissió d'Intervenció i Resolució de Casos d'Assetjament (CIRCA)*, comissió delegada del Comitè de Seguretat i Salut per a la intervenció i la resolució de casos d'assetjament, en totes les seves modalitats, que puguin afectar el personal de la UAB (PDI i PTGAS) i es fixa com a finalitats de la normativa: a) la prevenció de l'aparició de conductes d'assetjament sexual, d'assetjament per raó de sexe, orientació sexual, identitat de gènere o expressió de gènere i de violència masclista entre els membres de la comunitat universitària; b) l'establiment d'unes pautes d'actuació davant una denúncia relacionada amb les conductes esmentades i, si escau, adoptar les mesures preventives i/o correctores adequades, sens perjudici que la persona afectada opti per altres vies administratives o judicials diferents d'aquest protocol; i c) l'establiment de mesures de suport i acompanyament a les persones afectades.

Amb la promulgació de la Llei 3/2022, de 24 de febrer, de convivència universitària, el 16 de març de 2023 el Consell de Govern va aprovar les *Normes de Convivència de la Universitat Autònoma de Barcelona* que inclou, entre d'altres, mesures de prevenció i de reparació enfront la violència, la discriminació i l'assetjament, el títol I de les quals estableix les normes bàsiques que regeixen la convivència a la UAB, les quals promouen la igualtat, la inclusió i la integració de tots els membres de la comunitat universitària, especialment dels col·lectius més vulnerables, la lluita contra qualsevol situació de violència, discriminació o assetjament, la salut i la seguretat. Així mateix, en el títol II regula les mesures de prevenció i de reparació davant la violència, la discriminació o l'assetjament, garantint l'establiment de mesures de prevenció i de reparació i l'àmbit d'aplicació d'aquestes mesures; regulant les mesures específiques contra l'assetjament i incorporant a aquest text normatiu el *Protocol per prevenir i actuar contra l'assetjament sexual, l'assetjament per raó de sexe, orientació sexual, identitat de gènere o expressió de gènere, i la violència masclista*; la *Política per a la dignitat de les persones*; i el *Protocol de gestió de conflictes interpersonals en l'àmbit laboral*. Igualment, en el camp de les mesures específiques contra la discriminació per raó de discapacitat en l'àmbit

universitari, incorpora el *Pla d'acció sobre discapacitat i Inclusió a la UAB*, al temps que preveu l'establiment d'altres mesures de prevenció primària i secundària, que s'han d'incloure en aquest text normatiu. També estableix el procediment per interposar queixes o denúncies per situacions de violència, discriminació o assetjament, i recull els principis d'actuació del procediment al temps que descriu la seva ordenació i les mesures d'acompanyament psicològic i jurídic de la víctima.

Vista la necessitat d'adaptació i renovació de l'instrument *Principis i Valors* aprovat el 2011, per convertir-lo pròpiament en un Codi Ètic, que parteixi dels mateixos principis i valors, per consolidar-los i projectar-los cap el futur, apostant per què la Universitat Autònoma de Barcelona fos un referent en responsabilitat social universitària, anant més enllà del compliment de les lleis i les normatives vigents aplicable, en data 12 de juliol de 2023 el Consell de Govern va aprovar el Codi Ètic de la Universitat Autònoma de Barcelona.

La Facultat de Ciències de l'Educació vol aprovar un instrument de caire polític que refermi el compromís institucional a l'esmentat Centre en la defensa de la cultura inclusiva que promogui la igualtat, valori la diversitat i mantingui un entorn laboral, d'aprenentatge i social en el qual es respectin els drets i la dignitat de tot el seu personal i alumnat.

2. Valors de la Facultat de Ciències de l'Educació

La Facultat de ciències de l'Educació, d'acord amb el Codi Ètic de la Universitat Autònoma de Barcelona, es compromet a fomentar una cultura que promogui la igualtat, valori la diversitat i mantingui un entorn laboral, d'aprenentatge i social en el qual es respectin la diversitat i els drets i la dignitat de tot el seu personal i alumnat.

Tots els membres de la Facultat han d'actuar d'acord amb aquesta política i relacionar-se mútuament amb respecte, cortesia i consideració en tot moment i en totes les formes de comunicació, i no tolerar cap forma de discriminació o assetjament laboral, sexual o d'altra índole.

3. Objectius

Són objectius de la present política:

- Promoure un entorn positiu en què les persones siguin tractades de forma justa i respectuosa i que permeti a tothom créixer i prosperar;
- Deixar palès que les situacions d'assetjament, discriminacions i conductes sexuals inadequades són inacceptables i que tots els col·lectius de la Facultat tenen un paper en la creació d'un entorn lliure i inclusiu;
- Proporcionar un marc de suport al personal i a l'alumnat que pateixi situacions de discriminació, assetjament i conductes sexuals inadequades; i
- Proporcionar els mecanismes a través dels quals les persones que es trobin en aquestes situacions les puguin comunicar i/o denunciar i es doni una resposta eficient.

4. Àmbit d'aplicació

La present Política s'aplica a tots els membres de la Facultat, els quals es passa a relacionar:

- L'alumnat de qualsevol estudi que es realitzi a la Facultat.
- El personal docent i investigador que realitzi qualsevol tipus d'activitat acadèmica a la Facultat.
- El personal tècnic, de gestió i d'administració i de serveis adscrit a qualsevol de les estructures de la Facultat.
- Personal que treballi a la facultat mitjançant empreses concessionàries com ara personal de neteja, manteniment, etc5. Principis

Tots els membres de la Facultat tenen dret a esperar un comportament ètic i professional dels altres.

Tots els membres de la Facultat tenen la responsabilitat de complir amb aquesta Política i tractar els altres amb dignitat i respecte.

Tots els membres de la Facultat tenen la responsabilitat de demostrar el seu compromís amb aquesta Política, desaprovant qualsevol forma d'assetjament, conducta sexual inapropiada, i discriminació, evitant tota forma de represàlia, amenaces i intimidacions contra aquelles persones de la comunitat que hagin presentat una queixa o proporcionin informació i suport a la persona que presenti o hagi presentat la queixa.

6. Definicions

6.1. Conductes d'assetjament sexual i d'assetjament per raó de sexe, orientació sexual, identitat de gènere o expressió de gènere

Les definicions s'acompanyen d'exemples de conductes establertes pel Protocol-guia d'àmbit universitari per prevenir i reparar amb diligència deguda les situacions de violència masclista, assetjament sexual i assetjament per raó de sexe, orientació sexual, identitat de gènere o expressió de gènere de la Generalitat.

a) S'entén per *assetjament sexual* qualsevol comportament, verbal, no verbal o físic no desitjat d'indole sexual que tingui com a objectiu o produeixi l'efecte d'atemptar contra la dignitat i la llibertat d'una dona o de crear-li un entorn intimidador, hostil, degradant, humiliant, ofensiu o molest (article 5.b)de la Llei 5/2008, modificat per la Llei 17/2020).

Alguns exemples d'assetjament sexual:

- Fer comentaris -o preguntes- sexuals obscens; bromes sexuals ofensives o acudits sexuals ofensius; mirades lascives o gestos obscens, ja sigui personalment o per qualsevol altre mitjà de comunicació.
- Adreçar-se a algú amb maneres que són denigrants o obscenes.
- Fer o sol·licitar un acostament físic excessiu o innecessari, tocaments incloent totes les parts del cos (les parts sexuals del cos i d'altres), abraçades o petons, olorar, així com imposar un contacte físic deliberat i no sol·licitat, arraconar a la persona o buscar intencionadament quedar-se a soles amb la persona de manera injustificada o innecessària.
- Realitzar observacions clandestines de persones en espais reservats, com serien lavabos o vestidors, entre d'altres espais.
- Tocar-se intencionadament les parts sexual del cos davant d'altres persones.
- Sol·licitar favors sexuals o realitzar invitacions impúdiques, comprometedores o persistents a participar en activitats socials lúdiques, si la persona que n'és objecte no ha manifestat explícitament el desig a participar.
- Insinuar millores laborals o acadèmiques a canvi d'intercanvis sexuals o amenaçar amb represàlies laborals o acadèmiques com a mesura de pressió per mantenir cites o trobades sexuals.
- Les invitacions extra-laborals o extraacadèmiques no sol·licitades que puguin interpretar-se amb fins de caràcter sexual són constitutives d'assetjament quan aquesta invitació no desitjada.
- Enviar cartes, notes o missatges de correu electrònic, de missatgeria instantània o de xarxes socials, amb contingut sexual de caràcter ofensiu, o difondre rumors sobre la vida sexual d'una persona.
- Amenaçar de penjar fotos o vídeos en què es mostra la persona mantenint relacions sexuals o mostrant parts nues del seu cos, així com l'ús degradant d'imatges d'una persona per les xarxes socials o per qualsevol altre mitjà de comunicació.

- Utilitzar o exhibir imatges pornogràfiques o sexualment provocadores en llocs de treball o acadèmics.
- Totes aquelles conductes previstes a l'ordenament jurídic com d'assetjament sexual.

b) S'entén per *assetjament per raó de sexe* qualsevol comportament no desitjat, verbal o físic, relacionat amb el sexe o gènere de la dona, realitzat amb el propòsit o efecte d'atemptar contra la dignitat, la indemnitat o les condicions de treball de les dones pel fet d'ésser-ho, creant un entorn intimidatori, hostil, degradant, humiliant, ofensiu o molest que dificulti llur promoció, ocupació de funcions, accés a càrrecs directius, remuneració i reconeixement professional, en equitat amb els homes (article 5 a) de la Llei 5/2008, modificat per la Llei 17/2020). Aquesta classe d'assetjament també inclou actituds o comportaments en l'àmbit laboral per raons o circumstàncies que tinguin a veure amb el sexe, com els que es produeixen per motiu de l'embaràs o la maternitat de les dones en relació amb l'exercici d'algun dret laboral previst per a la conciliació de la vida personal, familiar i laboral (per exemple, un canvi d'horari, canvi de funcions o de lloc de treball).

Alguns exemples d'assetjament per raó de sexe

- Realitzar comentaris despectius sobre una persona o col·lectiu per pertànyer a un gènere així com comentaris sexistes en base a prejudicis de gènere.
- Assignar una persona a un lloc de treball o activitats de responsabilitat inferior a la seva capacitat o categoria professional o funcions incoherents únicament pel seu gènere així com realitzar assignació de tasques basant-se en prejudicis sexistes o la falta d'assignació de les mateixes únicament pel seu gènere.
- Ignorar, ridiculitzar o menysprear les aportacions, els coneixements, les capacitats, les habilitats o la feina d'una persona o d'un grup en particular per pertànyer a un determinat gènere.
- Ridiculitzar, menysprear o aïllar aquelles persones que no es comporten conforme als rols socials assignats al seu gènere.
- Realitzar actes de discriminació per qüestions de sexe-gènere, així com per qüestions de maternitat o paternitat.
- Practicar un humor sexista així com fer desqualificacions, burles, acudits, gestos o comentaris ofensius de caràcter sexista o fer mofa o ridiculització pública de drets reconeguts en l'àmbit de la igualtat i la diversitat.
- Realitzar comentaris sobre l'aspecte físic i/o expressions de gènere.
- Realitzar comentaris sobre la indumentària que no vagin adreçats directament al bon desenvolupament d'una tasca educativa o professional.

c) S'entén per *assetjament per raó de l'orientació sexual, la identitat de gènere o l'expressió de gènere* qualsevol comportament basat en l'orientació sexual, la identitat de gènere o l'expressió de gènere d'una persona que tingui la finalitat o provoqui l'efecte d'atemptar contra la seva dignitat o la seva integritat física o psíquica o de crear-li un entorn intimidador, hostil, degradant, humiliant, ofensiu o molest (Llei 11/2014).

Alguns exemples d'assetjament per raó de l'orientació sexual, la identitat de gènere o l'expressió de gènere

- Realitzar comentaris despectius sobre una persona o col·lectiu per la seva orientació sexual, identitat de gènere o expressió de gènere, així com comentaris sexistes en base a prejudicis de gènere o adreçar-se de manera ofensiva per la seva orientació sexual, identitat de gènere o expressió de gènere.
- Portar a terme actes o expressions vexatòries que incitin a exercir violència contra una persona o col·lectiu per la seva orientació sexual, identitat de gènere o expressió de gènere.
- Incitar a l'odi, la violència o de discriminació contra els col·lectius LGBTI+.
- Assignar una persona a un lloc de treball o activitats de responsabilitat inferior a la seva capacitat o categoria professional o funcions incoherents, així com la falta d'assignació de les mateixes basant-se en prejudicis LGBTI-fòbics.
- Ignorar, ridiculitzar o menysprear les aportacions, els coneixements, les capacitats, les habilitats o la feina d'una persona o d'un grup en particular per tenir una orientació sexual, identitat o expressió de gènere no normatives.
- Ridiculitzar, menysprear o aïllar a les persones per raó de l'orientació sexual, la identitat de gènere o l'expressió de gènere així com fer desqualificacions, burles, acudits, gestos o comentaris ofensius de caràcter homofòbic, lesbofòbic, bifòbic o transfòbic en l'entorn laboral o acadèmic o fer mofa o ridiculització pública de drets reconeguts en l'àmbit de la igualtat i la diversitat.
- Realitzar comentaris sobre l'aspecte físic, les maneres o la indumentària, així com sobre l'orientació sexual o l'expressió de gènere de les persones.
- Negar-se a reconèixer i/o anomenar les persones trans amb el seu nom sentit i amb els pronoms amb què aquestes s'identifiquin.
- Qüestionar les persones amb expressions o identitats de gènere no normatives.
- Impedir o qüestionar que les persones puguin utilitzar els lavabos d'acord amb la seva identitat de gènere.
- Realitzar comentaris amb connotacions LGBTI-fòbiques.

6.2. Violència masclista

Partint de la definició de les formes de violència masclista de la Llei 17/2020, del 22 de desembre, de modificació de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista, aquest protocol es pot activar davant la concurrència d'alguna de les conductes següents:

a) **Violència física:** comprèn qualsevol acte de força contra el cos d'una dona, amb el resultat o el risc de produir-li una lesió física o un dany.

b) **Violència psicològica:** comprèn tota conducta o omissió que produeix en una dona una desvaloració o un patiment, per mitjà d'amenaques, humiliació, vexacions, menysteniment, menyspreu, exigència d'obediència o submissió, coerció verbal, insults, aïllament o qualsevol altra limitació del seu àmbit de llibertat. La violència masclista també es pot dur a terme amb l'amenaça o la causació de violència física o psicològica contra l'entorn afectiu de la dona, especialment els fills i filles o altres familiars que hi convisquin o hi tinguin una relació directa, quan es dirigeixi a afligir la dona. També inclou la violència ambiental, que es duu a terme per mitjà de l'exercici de la violència

sobre béns i propietats de la dona, amb valor econòmic o sentimental, o sobre els animals amb els quals té un vincle d'afecte, amb la finalitat d'afligir-la o de crear un entorn intimidatori.

c) **Violència sexual:** comprèn qualsevol acte que atempti contra la llibertat sexual i la dignitat personal de la dona creant unes condicions o aprofitant-se d'un context que, directament o indirectament, imposin una pràctica sexual sense tenir el consentiment ni la voluntat de la dona, amb independència del vincle que hi haig entre la dona i l'agressor o agressors.

d) **Violència obstètrica i vulneració de drets sexuals i reproductius:** consisteix a impedir o dificultar l'accés a una informació veraç, necessària per a la presa de decisions autònomes i informades. Pot afectar els diferents àmbits de la salut física i mental, incloent-hi la salut sexual i reproductiva, i pot impedir o dificultar a les dones prendre decisions sobre llurs pràctiques i preferències sexuals, i sobre llur reproducció i les condicions en què es duu a terme, d'acord amb els supòsits inclosos en la legislació sectorial aplicable. Inclou l'esterilització forçada, l'embaràs forçat, l'impediment d'avortament en els supòsits legalment establerts i la dificultat per a accedir als mètodes contraceptius, als mètodes de prevenció d'infeccions de transmissió sexual i del VIH, i als mètodes de reproducció assistida, i també les pràctiques ginecològiques i obstètriques que no respectin les decisions, el cos, la salut i els processos emocionals de la dona.

e) **Violència econòmica:** consisteix en la privació intencionada i no justificada de recursos per al benestar físic o psicològic d'una dona i, si escau, de llurs fills o filles, en l'impagament reiterat i injustificat de pensions alimentàries estipulades en cas de separació o divorci, en el fet d'obstaculitzar la disposició dels recursos propis o compartits en l'àmbit familiar o de parella i en l'apropiació il·legítima de béns de la dona.

f) **Violència digital:** consisteix en els actes de violència masclista i misogínia en línia comesos, instigats, amplificats o agreujats, en part o totalment, amb l'ús de tecnologies de la informació i de la comunicació, plataformes de xarxes socials, webs o fòrums, correu electrònic i sistemes de missatgeria instantània i altres mitjans semblants que afectin la dignitat i els drets de les dones. Aquests actes causen danys psicològics i, fins i tot, físics; reforcen estereotips; danyen la dignitat i la reputació; atempten contra la privacitat i la llibertat d'obrar de la dona; li causen pèrdues econòmiques, i obstaculitzen la seva participació política i la seva llibertat d'expressió.

g) **Violència de segon ordre:** consisteix en la violència física o psicològica, les represàlies, les humiliacions i la persecució exercides contra les persones que donen suport a les víctimes de violència masclista. Inclou els actes que impedeixen la prevenció, la detecció, l'atenció i la recuperació de les dones en situació de violència masclista.

h) **Violència vicària:** consisteix en qualsevol tipus de violència exercida contra els fills i filles amb la finalitat de provocar dany psicològic a la mare.

6.3. Conductes discriminatòries

Es consideren conductes discriminatòries aquelles per les quals una persona dona un tractament diferent i perjudicial a una altra persona o col·lectivitat per motius de raça, religió, polítics, de sexe, edat, de condició física o mental, etc. El *Protocol-guia d'àmbit universitari per prevenir i reparar amb diligència deguda les situacions de violència masclista, assetjament sexual i assetjament per raó de sexe, orientació sexual, identitat de gènere o expressió de gènere de la Generalitat* distingeixen els següents tipus de discriminacions:

Discriminació directa

La situació en què es troba una dona o una persona que és, ha estat o pot ésser tractada, per raó de l'orientació sexual, la identitat de gènere o l'expressió de gènere, d'una manera menys favorable que una altra en una situació anàloga. No són mesures discriminatòries per aquests motius les que, encara que plantegin un tractament diferent, tenen una justificació objectiva i raonable, com ara les que es fonamenten en l'acció positiva.

Discriminació indirecta

La situació discriminatòria creada per una disposició, un criteri, una interpretació o una pràctica pretesament neutres que poden causar un perjudici més gran a les dones o en lesbianes, gais, bisexuals, persones trans o intersexuals un desavantatge particular respecte de persones que no ho són.

Discriminació múltiple i enfocament interseccional

La situació en què una dona, pel fet de pertànyer a altres grups que també solen ésser discriminats, pateix formes agreujades i específiques de discriminació. Una persona lesbiana, gai, bisexual, trans o intersexual també pot patir discriminació múltiple.

Les violències masclistes i LGBTI-fòbiques provoquen un impacte agreujat i diferenciat quan concorre amb altres motius de discriminació, com l'origen, el fenotip, el grup ètnic, la religió, la situació migratòria, l'edat, l'orientació sexual o la identitat i expressió de gènere, la classe social, la discapacitat física o intel·lectual, o l'estat serològic.

Discriminació per embaràs o maternitat

Consisteix en tot tracte desfavorable a les dones relacionat amb l'embaràs o la maternitat, existent o potencial, que comporti una discriminació directa i una vulneració dels drets fonamentals a la salut, a la integritat física i moral i al treball.

Dins d'aquest tipus d'assetjament s'inclou també l'assetjament per paternitat o per l'assumpció d'altres responsabilitats familiars.

Comportament no desitjat per part de qui el pateix

En una situació d'assetjament, la persona assetjada és objecte de conductes no desitjades. Quan es fa referència a conductes no desitjades s'entén que la persona no busca aquesta acció i, a més, considera aquest fet com a no desitjat.

7. Procediment en cas d'incompliment de la Política de la Facultat davant l'assetjament sexual, per raó de sexe, orientació sexual, identitat de gènere o expressió de gènere, la violència masclista i les discriminacions

7.1. Els membres de la Facultat de Ciències de l'Educació que considerin ser o haver estat víctimes de situacions d'assetjament, conductes sexuals inapropiades i discriminacions o aquelles que les hagin presenciat poden posar-se en contacte amb la o el Responsable de

Polítiques d'Igualtat de la Facultat o amb l'Observatori per la Igualtat que les informaran de les opcions existents.

La persona Responsable de Polítiques d'Igualtat de la Facultat , realitzarà una primera atenció informant a la persona afectada dels seus drets, els recursos i el procediment a seguir en funció de la situació, mantenint l'anonimat de la o les persones denunciants, i n'informarà el Degà o Degana de la Facultat. Així mateix, informarà la persona afectada de l'existència del Protocol i de l'Observatori per la Igualtat i s'han de posar els fets en coneixement d'aquesta unitat.

La Universitat disposa de diversos serveis i unitats que poden actuar en primera instància davant de casos d'assetjament o violència masclista:

- L'Observatori per a la Igualtat de la UAB és l'òrgan responsable de fer una primera acollida i d'informar sobre tots els serveis de què la Universitat disposa per oferir suport i acompanyament a les persones afectades, i sobre els drets que la legislació vigent els atorga. Així mateix, l'Observatori assumeix la coordinació entre els serveis i les unitats per tal de facilitar l'abordatge integral en tots els casos. L'Observatori ofereix també l'atenció psicològica especialitzada a través de la Unitat de Psicògènere.
- El Servei de Seguretat i Vigilància s'encarrega de l'activació de mesures preventives de protecció i suport en la formalització de la denúncia.
- El Servei Assistencial de Salut (SAS) s'encarrega de l'atenció mèdica.
- L'Àrea de Prevenció i Assistència de la UAB orienta el PTGAS i el PDI en l'activació i el desenvolupament dels protocols.

7.2. Els principis que regeixen el procediment administratiu que s'iniciï amb motiu d'una denúncia per l'assetjament sexual, assetjament per raó de sexe, orientació sexual, identitat de gènere o expressió de gènere i violència masclista, son:

- Audiència, imparcialitat i contradicció: el procediment d'actuació ha de garantir l'audiència, el tractament just i la defensa de totes les persones que hi estiguin implicades, que poden ser acompanyades per la persona que escullin, inclosos agents socials o assessors legals, si així ho consideren oportú.
- Protecció de la dignitat de les persones implicades: la Universitat ha d'adoptar les mesures necessàries per garantir el dret a la protecció de la dignitat de les persones implicades, incloses les persones denunciades, donant-los suport en les diferents fases del procediment.
- Confidencialitat: el procediment d'actuació, i la documentació que en forma part, és confidencial. L'obligació de confidencialitat s'estén a totes les persones que intervinguin en el procediment. D'acord amb això, només les parts implicades en el cas i els membres de la Comissió Tècnica Assessora, així com totes les persones que intervinguin en el procediment, poden accedir als documents relacionats amb aquest i tenen l'obligació de mantenir la confidencialitat. En cas d'incompliment de l'obligació de confidencialitat s'han d'adoptar les corresponents mesures disciplinàries.
- Diligència deguda i celeritat: el procés de recopilació d'informació s'ha de fer amb el màxim de celeritat possible i amb el màxim de sensibilitat i respecte dels drets de cadascuna de les persones implicades. La investigació i la resolució del conflicte s'han de dur a terme amb professionalitat i diligència i sense demores indegudes, de manera que el procediment es pugui completar en el mínim temps possible, respectant-ne les garanties. En tot cas, el

termini per resoldre les actuacions previstes en aquest protocol no pot excedir els dos mesos, a comptar del dia de presentació de la denúncia corresponent, exceptuant els casos que requereixin més temps perquè són d'una complexitat excepcional.

- Principi de responsabilitat: Cada persona respon pels seus actes i les seves decisions i ha d'assumir les conseqüències que d'aquests se'n deriven.
- Protecció davant de possibles represàlies: s'han de prendre totes les mesures necessàries per garantir l'absència de represàlies contra les persones que formulin una denúncia, que compareguin com a testimonis o que participin en una investigació sobre conductes com les descrites en aquest protocol, excepte en els casos en què aquestes persones actuïn de mala fe, en què es poden derivar responsabilitats disciplinàries.
- Principi non bis in ídem: No es pot sancionar a una mateixa persona dues vegades pel mateix fet, com tampoc poden concórrer dos procediments amb un mateix objecte.

8. Aplicació de la Política

És responsabilitat del Degà o Degana de la Facultat fer efectiu el contingut previst en aquesta Política.

Amb la coordinació de la Secretaria General i l'Observatori per la Igualtat i, a través de la Unitat de Formació, la Facultat promourà anualment activitats d'informació per tal de donar a conèixer les mesures esmentades i aclarir qualsevol dubte que pugui sorgir.

L'alumnat i el personal treballador s'ha de comprometre a enriquir els seus coneixements en matèria de prevenció de les violències i l'assetjament participant en les sessions formatives i de sensibilització que s'organitzin a la Universitat.

Aquesta Política ha estat aprovada per acord del Consell de Facultat de la Facultat de Ciències de l'Educació reunida en sessió de data .